

3. Fra 230 Medlemmer af de fri Kirkesamfund i København og Aarhus om Ret til under visse Betingelser at benytte Statens Kirkebygninger til Gudstjeneste og religiøse Handlinger. (Indbragt den 13. November 1912 ved 1ste Landstingsmand for 3die Kreds, A. L. Andersen).

Ved en Højesteretsdom af 25. Juni 1908 er det fastslaaet, at Medlemsretten af Folkekirken er uforenelig med at være Medlem af Det fri Kirkesamfund. Der er imidlertid senere truffet en Afgørelse af de kirkelige Myndigheder, hvorefter Anskuelser, som indtil da er blevet betragtet som uforenelige med Folkekirken Lære, uhindret kan forkyndes af Folkekirken Præster, og det vil for en upartisk Bedømmelse være mere end vanskeligt at paavise, at der er væsentlig Forskel mellem den saaledes indenfor Folkekirken tilladelige Forkyndelse og den, der lyder i de fri Kirkesamfund. Fremdeles maa det Forslag til en Ændring i Præsteløftet, som Rigets Biskopper har offentliggjort i Februar 1912, naturlig opfattes, som om Folkekirken øverste Tilsynsmænd erkender Umuligheden af at udelukke en Forkyndelse fra Folkekirken af nævnte Art, hvortil kommer, at Mænd i Folkekirken Tjeneste med ansete Navne uimodsagt har hævdet, at et Flertal af Folkekirken Medlemmer deler den unitariske Opfattelse af Kristendommen. Da samtidig Lovgivningsmagten har vedtaget en Lov, der aabner de saakaldte evangelisk-lutherske Primemigheder, der ikke hører til de anerkendte Trossamfund, Adgang til Statens Kirkebygninger til baade Gudstjeneste og kirkelige Handlinger, vilde det for Andragerne komme til at staa som en rent vilkaarlig Magthandling, om man vedblivende vilde nægte dem, der næsten alle, da den nævnte Højesteretsdom faldt, var Medlemmer af Folkekirken og fremdeles ønskede at være det, Ret til, indenfor behørig Grænser, at benytte Statens Kirker.

Andragerne kunde tænke sig at indgaa paa følgende Betingelser for at opnaa Opfyldelsen af det udtalte Ønske:

1. Kun de af de kirkelige Myndigheder dertil bemyndigede Præster ved de fri Kirkesamfund kan faa Adgang til Brug af Statens Kirkebygninger.
2. Denne Bemyndigelse gives kun dem af de fri Kirkesamfunds Præster, der er villige til at afgive en Erklæring om at ville forkynde Kristendommen efter deres bedste Overbevisning om den rette Forstaaelse af den hellige Skrift.
3. Kun de af Kirkeministeriet som stemmende med Sømmelighed og Orden godkendte Ritualer maa benyttes i Statens Kirkebygninger ved de fri Kirkesamfunds Gudstjenester og religiøse Handlinger.

Andragerens Begæring er da, at Statens Kirkebygninger paa Tider, hvor der ikke paa anden Maade er disponeret over dem, paa de nævnte Betingelser overlades de fri Kirkesamfund til Gudstjeneste med Prædiken samt til Børnevevlsignelse, Brudevielse og Begravelse, og de fremsætter deres Krav i Forvisning om, at Opfyldelsen af dem vil være i Overensstemmelse med, hvad der ifølge Udviklingen tjener til hele Folkets Vel.

Da det ikke fremgaar af Andragendet, at Andragerne har henvendt sig til vedkommende Biskop om Tilladelse til at benytte Statens Kirkebygninger i Henhold til Lov Nr. 71 af 1. April 1911 om Tillæg til Lov om Brugen af Kirkerne af 15. Maj 1903, gør Udvalget ikke Indstilling.

4. Fra Bestyrelserne for forskellige Kommunalforeninger i Gentofte, Lyngby-Taarbæk og Søllerød Kommuner om Gennemførelsen af en Lov, som aabner Regeringen Adgang til at ekspropriere saadanne Strækninger af Landet, der paa Grund af Skønhed eller Ejendommelighed bør fredes og bevares. (Indbragt den 22. November 1912 ved Formanden).

Andragendet er en Art Fortsættelse af et i forrige Samling af Bestyrelsen for Foreningen for Naturfredning indbragt Andragende, om hvilket Udvalget ikke gjorde